

המנורה ומזבח הזהב], ואחד לפתחו של אולם [שהיה לפני ההיכל].

ב' פרוכות היו בדביר, בין ההיכל ובין קודש הקדשים.

שהיתה פרוכת אחת בסמוך לקדש הקדשים ולאחריה היה רווח של אמה, ולאחריה היתה פרוכת נוספת, בסמוך להיכל. ועשו כך, היות ובבית ראשון היה מבדיל בין ההיכל לקודש הקדשים קיר ברובח אמה, ובבית שני, שהיה גבוה מאד, לא יכלו להעמיד את הקיר, והשאירו רווח של מקום ריק במקום הקיר, ועשו שתי פרוכות משני צדי החלל הריק.

וב' פרוכות היו כנגדן — בעליה שמעל הדביר וההיכל, כדי לתחום את מקום העליה שמעל להיכל ומקום העליה שמעל הדביר, כי קדושת העליה היא כקדושת המקום שתחתיה.

תנו רבנן: נשים המגדלות בניהן בטהרה כדי שיהיו בניהם ראויים למעשי פרה אדומה,⁽⁵⁾ היו נוטלות שכרן מתרומת הלשכה.

אבא שאול אומר: נשים יקרות נדיבות שבירושלים היו זנות אותן, ומפרנסות אותן.

בעא מיניה רב הונא מרב:

המלמדים הלכות קמיצה לכהנים, נוטלין שכרן מתרומת הלשכה.

אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן: מגיחי ספרים שבירושלים, היו נוטלין שכרן מתרומת הלשכה.⁽³⁾

אמר רב נחמן אמר רב: נשים האורגות בפרכות שבמקדש, נוטלות שכרן מתרומת הלשכה.

ואני אומר: מקדשי בדק הבית, הואיל ופרכות — תחת בנין עשויות, ולכן דינן כבנין, שנבנה דוקא מכסף של בדק הבית.⁽⁴⁾

מיתיבי לרב נחמן אמר רב, מהא דתניא: נשים האורגות בפרכות, וכן בית גרמו שהיו ממונים על מעשה לחם הפנים, ובית אכטינס שהיו ממונים על מעשה הקטרת — כולן היו נוטלות שכרן מתרומת הלשכה!

ומשנינן: התם שם מדובר בפרכות דכבי, של שערי העזרה, שלא היו תחת הבנין.

דאמר רבי זירא אמר רב, שלשה עשר פרכות וילונות היו במקדש שני:

שבעה כנגד שבעה שערים של העזרה.

אחד לפתחו של היכל [אשר בו היו השולחן

3. רש"י מבאר שהפקירו חכמים את תרומת הלשכה עבור מגיחי ספרים לכל אדם. והראשונים ביארו שהמדובר בספרי התורה אשר בעזרה.

4. והחזון איש כתב, שהגהתם של הספרים שייכת גם לדיני הקרבנות הכתובים בספרים.

5. רש"י מבאר שלמעשה לא היו צריכים לתינוקות טהורים, שהרי אפשר לטהר את עושי

3. רש"י מבאר שהפקירו חכמים את תרומת הלשכה עבור מגיחי ספרים לכל אדם. והראשונים ביארו שהמדובר בספרי התורה אשר בעזרה.

4. והחזון איש כתב, שהגהתם של הספרים שייכת גם לדיני הקרבנות הכתובים בספרים.

4. הפרכות שבבנין הינן חלק מהבנין, ולכן הן